

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS

Izšķirošais spēks

— Mūsu traktoristi prot augstu turēt mehanizatoru godu, — par vīriem uz tērauda kumeļiem mil sacīt kolhoza «Ļeņina ceļš» priekšsēdētājs Rūdolfs Rušņš.

Tiešām, seši traktoristi un divi piekabinātāji kolhoza kļuvuši par izšķirošo spēku. No viņu veiksmes vai neveiksmes atkarīgs viss lauku darbu cikls. Ļoti sarežģītos apstākļos šogad noritēja pavasara sēja. Dārga bija katra stunda, katra diena. Kolhoza komunisti, valdes locekļi diendienā rūpējās, lai maksimāli izmantotu tehniku. Darba roku bija par maz, lai apsestu plašos tīrumus. Paša karstākajā darba laikā uz vairākām dienām no ierindas izgāja Ilmāra Palsāna traktors DT-54. Pūsis pie vadības svirām ķērās iereibis. Redkolēģija izdeva «Nātru», kas asi nosodīja traktoristu, valde uzlika naudas sodu. Komunisti agronome Aivine Auzāne, priekšsēdētājs Rūdolfs Rušņš nopietni parunāja ar traktoristu. Ilmārs Palsāns saprata savu kļūdu. Turpmākajā darbā viņš pierādīja, ka spēj būt teicams mehanizators. Tagad Ilmārs Palsāns pamatoti skaitās pašu labāko vidū.

Partijas pirmorganizācija arvien patur uzmanības centrā darbu ar mehanizatoriem. Pirmorganizācijas biedrs, starp kolhozu remontu-mehāniskās darbnīcas vadītājs Miervaldis Zariņš kopā ar priekšsēdētāju Rūdolfu Rušņu pirms lauku darbu uzsākšanas pārrunāja ar mehanizatoriem par viņu atbildīgajiem pienākumiem šā gada ražošanas plāna izpildē. Dienā dienā partijas kontroli par mehanizatoru darbu realizēja agronome. Viņa deva darba uzdevumus, kontrolēja kvalitāti, pieņēma veikto.

10. oktobrī kolhoznieki pabeidza graudaugu novākšanu. Šajā svarīgajā darbā daudz paveica mehanizatori. Viņi dedzīgi atbalstīja Bauskas zonas mehanizatoru aicinājumu. Gandrīz visu graudaugu plaužu iznāca veikt mehanizatoram Jānim Du-

binskim. Šo uzdevumu viņš godam izpildīja. Gados vecais traktorists Jānis Zvilka nokūla vairāk nekā 100 ha graudaugu, veica citus darbus.

Ilmāra Palsāna un Evalda Kārklīņa traktori DT-54 apvērš rugaines. Tīrumi vietām akmeņaini, jāar ļoti uzmanīgi, lai nesalauztu arklus un traktorus. Viņi jau aparūši vairāk nekā 175 hektārus rugaiņu.

— Prieks par mūsu pušu darbu. Tīrumi uzarti līdzieni. Pie tam dienā viņi izpilda 1,5—2 normas, — agronome atzinīgi novērtē mehanizatoru veikumu.

Regulāri notiek mehanizatoru sanāksmes. Traktoristi vērtē padarīto, saņem uzdevumus turpmākajam periodam. Kolhoza komunisti arvien ir pie mehanizatoriem. Viņu ietekme jūtama ik uz soļa. Partijas pirmorganizācija šeit pareizi novērtējusi mehanizatoru izšķirošo lomu ražošanā, izveidojusi draudzīgu un saliedētu traktoristu kolektīvu.

M. PETROVSKA,
partijas rajona komitejas instruktore

Rūpējamies par pilsētu iedzīvotājiem

Nelabvēlīgie laika apstākļi šogad jūti ietekmēja kartupeļu ražu. Zemākajos tīrumos gandrīz visa bumbuļu raža aizgāja bojā. Bija acīm redzams, ka valsts iepirkuma uzdevumu Daudzeses ciema kolhozi vieni paši nevarēs izpildīt. Bet kartupeļi taču viens no iecienītākajiem lauksaimniecības ražojumu veidiem, ko lielos daudzumos patērē pilsētu iedzīvotāji.

— Daju ģimenes dārziņos izaudzēto kartupeļu pārdos kolhoznieki, strādnieku un kalpotāju ģimenes. Mūsu uzdevums — organizēt to iepirkšanu un transportu uz pieņemšanas punktiem, — vienā no ciema izpildu komitejas sēdēm ierosināja deputāti un aktivisti.

— Piemērs jārada pašiem! — citi papildināja iniciatorus.

Rajona padomes deputāte Irma Šukste valstij pārdeva vairāk nekā pustonnu kartupeļu. Tādu pat daudzumu no sava ģimenes dārziņa valsts iepirkumā pārdeva ciema padomes deputāts Kārlis Apsens, 100—200 kilogramu un vairāk — deputāti Vilis Osis, Edīte Rubene, Eduards Ancelāns, Emīlija Grāvite un citi. Viņu paraugam sekoja

pastāvīgās lauksaimniecības komisijas priekšsēdētājs Alfons Auškaps, Jēkabpils MRS Daudzevas iecirkņa strādnieks Aleksandrs Lapiņš, Daudzeses labības pieņemšanas punkta direktors Ivans Selezņovs, dzelzceļa stacijas priekšnieks Ivans Tribis un daudzi citi.

Sajā pasākumā iekļāvās arī Daudzeses astoņgadīgās skolas skolotāji un audzēkņi. Lielāku daudzumu ģimenes dārziņos izaudzēto kartupeļu valstij pārdeva skolotājas Elvira Krēslīņa un Antoņina Benjava.

Atsaucīgi bija arī liela grupa

kolhoza «Uzvara» biedru. Jānis Mucenīks valstij pārdeva turpat 650 kg, Jānis Siltņiks — 540, Jānis Bramanis vairāk nekā 450 kg. Daudz kartupeļu valstij pārdeva arī kolhoza «Sarkanais partizānis» biedri, mežrūpniecības saimniecības strādnieki, dzelzceļnieki un citi ciema iedzīvotāji.

Pavisam ciema darbaļaudis pilsētu iedzīvotāju apgādei pārdevuši vairāk nekā 30 tonnas kartupeļu.

B. MURĀNE,
Daudzeses ciema padomes izpildu komitejas sekretāre

Uz 1963. gada rēķina

14. ceļu ekspluatācijas rajona distancēs norit spraigs darbs, lai izpildītu šā gada sociālistiskās sacensības saistības. Ceļu vidējā remonta gada plāns jau izpildīts par 96 procentiem. Desmit mēnešos paredzēto 25 kilometru vietā izremontēti 28,8. Izpildīts dzelzsbetona caurteku būves gada plāns. Tās ierīkotas septiņās vietās. Sagatavots un izvests vairāk nekā 41.000 kubikmetru materiālu ceļu labošanai. Tas ir par 4000 kubikmetriem vairāk, nekā paredzēts šim gadā.

Sekmīgi savus uzdevumus izpilda 12. distances kolektīvs, ko vada ceļu meistars E. Vanags. Ar panākumiem strādā arī 4. un 7. distances strādnieki ceļu meistar komjaunieša J. Kalnaģidāna un P. Butāna vadībā. 14. CER labākie mehanizatori

jau strādā uz nākamā gada rēķina, piemēram, ekskavatoristi Evalds Siliņš un Juris Balodis. Nesen viņiem piešķirts komunistiskā darba apkalpes nosaukums.

Cildeno komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu ieguvis šoferis komjaunietis P. Gailītis un greiderists komunistis Viļums Gercāns. Par uzvaru sociālistiskajā sacensībā trešajā ceturksnī pirmajam piešķirts goda nosaukums «Labākais šoferis», otrajam — «Labākais mašīnists», kā arī ceļojošie virpeļi.

Uz 1963. gada rēķina strādā arī greideristi P. Minkevičs, Vitālijs Gercāns, P. Leitāns, J. Sprūdiņš un J. Lejiņš.

J. AMATS,
14. CER komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs

Pirmie simts reproduktori „VENTA”

Elektromehāniskās rūpnīcas kolektīvs izgatavojis pirmo simtu trīs programmu reproduktoru «Venta». Ar jauno reproduktoru var klausī-

Attēlā: strādiece Alla Juzepčuka montē jaunus reproduktorus.

J. POIŠA (LTA) foto

ties trīs programmas, ko pārraida pa Rīgas radiotranslācijas tīklu. Reproduktori ievietots skaistā plastmasas korpusā, kuram priekšpusē ir divi regulēšanas kloķi. Ar vienu no tiem var pārlēgt programmu, ar otru — regulēt skaļumu. Korpusam mugurpusē ir īpaša ligzda magnetofona pieslēgšanai.

Līdz gada beigām uzņēmums izgatavos divus tūkstošus reproduktoru «Venta».

PĀRRUNAS PAR PSKP PROGRAMMU

Nesatricināmā savienība

Tas notika 1920. gadā kādā zemnieku konferencē. Delegāti sāka strīdēties par Padomju varas politiku attiecībā pret zemniecību. Konferences prezidijs saņēma daudz zīmīgu ar jautājumiem. To vidū bija arī tāds: «Kas Padomju valstij ir svarīgāks — zemnieks vai strādnieks?» M. Kaļiņins, kas piedalījās konferencē, uz to atbildēja ar pretjautājumu: «Kura kāja cilvēkam ir svarīgāka — labā vai kreisā?»

Sajā tēlainajā un asprātīgajā atbildē pārliecināti izskanēja patiesība par padomju iekārtas šķirisko būtību. Strādnieku un zemnieku savienība, ko triju revolūciju uguns kalinājusi komunistu partija ar Ļeņinu priekšgalā, ir Padomju varas balsts, proletariāta diktatūras augstākais princips.

Pateicoties ciešajai strādnieku šķiras un trūcīgās zemniecības savienībai, uzvarēja Lielā Oktobra sociālistiskā revolūcija. Cetrdesmit piecos savas pastāvēšanas gados līdz nepazīšanai mainījusies padomju sabiedrība. Ar strādnieku un zemnieku, visas padomju tautas varonīgajām pūlēm uzcelts sociālisms. Patlaban sociālisms pakāpeniski pāraug komunismā. Izpildījusi savas iekšējās funkcijas, proletariāta diktatūra vairs nav nepieciešama. Taču jaunajā vēsturiskajā mūsu zemes attīstības posmā strādnieku un zemnieku savienības loma nemazinās, bet gan vēl vairāk pieaug. Kā norādīts PSKP Programmā, šai savienībai ir izšķiroša politiska un sociāli ekonomiska nozīme arī komunisma celtniecībā Padomju Savienībā.

Tagad cīņa par komunisma uzvaru kļuvusi par visas tautas uzdevumu, bet strādnieku šķiras marksistiski lēniskā ideoloģija — par visu iedzīvotāju slāņu, arī kolhozu zemniecības ideoloģiju. Dīzais kopīgais mērķis un idejiskā vienotība vēl vairāk cementē strādnieku un zemnieku brālīgo savienību, paceļ to vēl augstākā pakāpē.

Komunistiskā partija izlabojusi Staļina personības kulta laikā pieļautās kļūdas lauksaimniecības vadīšanā. Sās kļūdas nodarīja lielu ļaunumu strādnieku un zemnieku savienības nostiprināšanas interesēm. Saņemot visas tau-

tas aktīvo atbalstu, Komunistiskā partija izstrādāja un realizēja neatliekamus pasākumus, lai strauji kāpinātu lauksaimniecības ražošanu. Padomju valsts kolhozu zemniecībai sniedza lielu tehnisku un materiālu palīdzību. 1961. un 1962. gadā tika pazeminātas dažu ražošanai nepieciešamo materiālu cenas, kā arī noteikti atvieglojumi kolhoziem ienākuma nodokļa maksāšanā. Šogad paaugstinātas gaļas un piena iepirkuma cenas. Tas sekmē lauksaimniecības vis-sarežģītākās nozares — lopkopības attīstību.

Aizvien plašākā valsts palīdzība kolhoziem uzskatāmi rāda strādnieku šķiras un zemniecības savienības vitālo spēku. Tiešām: no kurienes nāk materiālie līdzekļi, ko kolhozu zemniecība saņem no sociālistiskās valsts? Tos pirmām kārtām radījuši strādnieku šķira, kas vairo visas tautas īpašumu — visu padomju ļaužu dzīves pamatu.

Ražojot modernās mašīnas un citus ražošanas līdzekļus, kā arī patērējot priekšmetus, strādnieku šķira aktīvi palīdz kāpināt kolhozu ekonomiku un celt lauku darbaļaužu labklājību. Cīņu par lauksaimniecības augšupeju strādnieki uzskata kā savu pienākumu. Sai nolūka no pilsētām uz laukiem sūta kvalificētus vadošus kadrus un inženiertehnikus darbiniekus.

Kad Padomju valdība, paaugstinot gaļas un piena iepirkuma cenas, bija spiesta paaugstināt arī šo produktu mazumtirdzniecības cenas, mūsu nelabvēlī ārmēs cērēja, ka šis pasākums radīs pilsētu iedzīvotāju, vispirms strādnieku, neapmierinātību. Taču ienaidnieku cerības nepiepildījās. Strādniecība, tāpat kā visa padomju tauta, saprata šo soli, kas atbilst komunisma celtniecības interesēm.

Kolhozu zemniecība ne tikai izmanto visas tautas īpašuma labumus, bet arī dod savu arvien nozīmīgāku ieguldījumu tautas bagātību krātuvē, komunisma celtniecībā. Ar lielu entuziasmu kolhoznieki strādā šogad. Istenojot PSKP XXII kongresa un CK marta Plēnuma lēmumus, viņi guvuši lielus panākumus. Simtiem miljonu pudu labības Dzimtenei devuši Pievolgas, Donas un citi mūsu zemes rajoni.

«Komunismu ceļ miljoniem cilvēku darbs un tikai darbs,» šie N. Hruščova izjustie vārdi piešķir pilsētu un lauku ļaužu dzīvei dziļu jēgu. Tieši strādnieku un kolhoznieku vadošā sadarbība kopējā darbā Dzimtēnes labā sekmē komunisma celtniecību, vēl vairāk nostiprina strādniecības un zemniecības savienību.

Sajā sadarbībā veidojas arī vienotie morāles principi, kas nosaka abu šķiru attieksmi pret darbu, pret sabiedrisko īpašumu. Komunistiskajā sacensībā, ko sāka strādniecība, tūdaļ iekļāvās arī kolhozu zemniecība. Un vai tad šo

strādnieku un zemnieku morālo vienību neapliecina entuziasms, ar kādu ne tikai kolhoznieki, bet arī strādnieki atsauca uz ukraiņu kolhoznieces N. Zagladas vēstuli, kas mūsu presē izraisījusi plašas pārrunas par katra darba darītāja atbildību kopējā cīņā!

Strādnieku šķiras un zemniecības savienības nostiprināšanos sekmē arī padomju demokrātijas tālāka paplašināšanās. Kopā ar strādniekiem valsts vadīšanā arvien aktīvāk piedalās arī zemnieki. Vairāk nekā 62 procenti no vietējo padomju deputātiem, ko ievēlēja pagājušā gada martā, ir strādnieki un zemnieki, kas strādā ražošanā. Dažādās sabiedriskās organizācijās desmitiem miljonu darbaļaužu mācās vadīt valsti.

Tādējādi visas tautas sociālistiskajā valstī strādnieku un zemnieku sadarbība visās sabiedriskās dzīves jomās kļūst arvien plašāka, nostiprinās abu šķiru brālīgā savienība. Vadošā loma tajā joprojām pieder strādniecībai, jo tā ir visprogresīvākā un visorganizētākā šķira, kas viskonsekventāk pauž komunisma ideālus. PSKP Programmā teikts, ka strādnieku šķira visu darbaļaužu vadītājas misiju pildīs līdz pat pilnīgai komunisma uzcelšanai, kad izzudīs šķiras.

Strauji attīstoties ražošanas spēkiem, pilnīgojas arī sociālistiskās sabiedrības attiecības. Visas tautas un kolhozu kooperatīvā īpašuma saplūšanas process, kas norit komunisma celtniecības gaitā, beigsies ar strādniecības un zemniecības šķirisko atšķirību likvidēšanu. Šis atšķirības pilnīgi izzudīs tad, kad būs nostiprinājies vienots, komunistisks īpašums un vienots, komunistisks sadales princips.

Zemniecība arvien vairāk līdzinās strādniecībai arī kultūras un tehnisko zināšanu līmeņa, kvalifikācijas un darba apstākļu ziņā. Piemēram, 1939. gadā no katrām 1000 cilvēkiem ar vidējo vai augstāko izglītību 15 bija kolhoznieki un 82 — strādnieki, bet 1959. gadā šie skaitļi attiecīgi palielinājās līdz 212 un 386. Kā redzams, lauku ļaužu izglītības līmenis divdesmit gados cēlies vairāk nekā četrpadsmit reizes un strādniecības izglītības līmenis — turpat piecas reizes.

Svarīgas sociālās sekas būs lauksaimniecības kompleksai mehanizācijai. Tā sekmē lauksaimniecības darba tuvināšanu industriālam darbam. Kolhozu mehanizatoru darbs jau tagad tikpat kā pārvērties industriālā darba paveidā.

Šķirisko atšķirību izušanas process mūsu zemē beigsies ar pilnīgu komunisma uzcelšanu. Radīsies brīvu un apzinīgu darba darītāju sabiedrība. Tā būs cilvēku sabiedrības augstākā forma.

V. SAPKO,
vēstures zinātņu kandidāts

Sirdsbalsij paklausot

Laukos pazīst ne tikai kaimiņš kaimiņam, — zina arī tālākus ļaudis, vienalga, kādā nostūrī arī nedzīvoši. Tā tas mēdz tagad būt. Nepaliek nepamanītas ikkatras godības, prieki un arī bēdas. Nenoslēpsies taču savā sētā, kad visapkārt ļaudis kopīgi pūlas, cinās. Jā, darbs mūs visus saradojis! Laikam nekas cits tagad kopus saimniecībā tā nepalīdz spriest par labo un sliktu vai atkal par derīgu un nederīgu, ko darijām vai varējām darīt, kā darbs kolektīva labā.

Šis pārdoms man vienmēr nāk prātā, kad sastopu Pēteri Udrosolu. Es viņu nebūt nepazīstu vairāk kā citus šā kolhoza ļaudis. Bet, ja viņš dziļāk iespiešies man atmiņā, tad galvenokārt tādejā, ka šā cilvēka vārds parasti saistīts ar labiem darbiem.

...Tas laikam bija rudens pašā kulminācijā, kad lietus lija bez apstājas. Tas mūs visus apbēdināja, satrauca. Malditos tas, kas iedomātos, ka Pēteris Udrosols šīnī laikā spētu būt tikai mierīgs vērotājs. «Kas tad darīs, ja ne paši,» tāds reizēs viņš mēdza pārtraukt savu sarunu biedru, ja kāds ieminējās par talciniekiem. Kā jācinās par kolektīvās saimniecības labklājību, Pēteris centies parādīt citiem kolhoziekiem ar savu personīgo piemēru. Viņš ņēma izkapti rokās un gāja plaut labību. Tikai izkaptis varēja līdzēt tādā lietū. Tiesa, nebija viņš vienīgais, bet, kad vēl jāapkopj 13 govju grupa, tad tas nemaz nav tik vienkārši izdarāms.

Rītos, pēcpusdienas cēlienā nokļuvis tirumā, Pēteris plāva, cik ļaudis. Četri hektāri... Neliels, toties labs ieguvums.

Lai kāds darbs, lai kādus pienākumus uztic, visi tie ir vienādi svarīgi valstij, tāpat arī Pēterim Udrosolam. Tāpēc viņš arī kļūst par zirgkopi pirmajā savā pusē noorganizētajā kolhozā. Daudzas negulētas nakts... Sākumā tas taču bija galvenais «mašīnu parks»... Pēteris to labi saprata un tāpēc centās veikt savu darbu pēc labākās sirdsapziņas. Bez tam steidzamāko lauku darbu pierodā vajadzēja palīdzēt arī laukkopības brigādei. «Miera laikā arī var būt tāpat kā frontē, kad jāiztur līdz galam...» Kad linu mārkli bija pārpilduši un tiem draudēja bojā eja, Pēteris viens pats izmērcēja 37.000 linu sauju.

Labi izpildīts pienākums viņam sagādā arī labu omu. Tikpat apzinīgi kā agrāk zirgkopja darbu viņš veic uzdevumu arī govju fermā. Drīz vien gandrīz vai mazraizīgākā govju grupa kolhozā kļūst par visproduktīvāko. Vasaras sezonā vidēji no katras grupas govīs viņš iegūst par 15 kilogramu piena. 1762 kilogrami piena vidēji no katras govīs, kas izslaukti uz 1. novembri, nav mazs sasniegums.

«Darbs ir dzīves pamats, bet grūtības — vislabākā skola.» Ne

vienreiz vien, uzsākot sarunu ar Pēteri Udrosolu, nākas dzirdēt šo atziņu. Nē, tā nav izlasīta tikai grāmatās. Tā pirkta par dārgu cenu. Kad novakarē brīvākā brīdī izdodas ar viņu parunāt, tad arī vari secināt, ka tāvā priekšā vīrs, kas neskanina frāzes.

To, ko nedarija skolas izglītība, panāca lielā dzīves universitātē, kā pats Udrosols ar vieglu smīnu nosauc savu iegūto rūdījumu, darba prasmi, gribas spēku. Ja šķirsta šīs lapas, nodzeltējušas, senas, tad tajās arī var atskārst, kā rūdījies šis tērauds. Nē, Pēteris gan nerakstīja dienas grāmatu, viņam nav arī tagad iespējas šķirstīt tās lapas... Bet vai pārdzīvotais tāpēc vien nepastāv?

Darbs, grūts, sūrs, maz atalgots bija viņa liktenis no pašas bērnības. Pagasta dokumentos vecāki skaitījās saimnieki, bet kādi... Pieci hektāri aramzemes un kaudze parādu... Septiņu cilvēku lielajai ģimenei šī platība izrādījās gaudam maza, lai varētu kaut cik apmierināt dzīves vajadzības. Nācās skolu pamest un kā vecākajam dēlam ģimenē daļu grūtību uzņemties uz saviem jaunajiem pleciem. Kas gan var uzskaitīt un atcerēties visas tās saimniecības, kurās kultiiti līnī, zāģēta malka, darīti citi darbi, lai par to saņemtu kādu latu...

Grūti pateikt, cik ilgi šī skaudrā cīņa par eksistenci turpinātos, ja 1940. gadā nenodibinātos padomju vara. Līdz ar to jaunajam darba zemniekam radās milzīgas iespējas savu sapņu un mērķu piepildījumam.

Bet tad tam visam pielika punktu skarba 1941. gads. Padomju tautas labāko dēlu un meitu izlietās asinis, zvēriskais naidis pret cilvēku, kas dvesa no ikkatra «jaunās kārtības» nodibinātāju soļa, izskoloja vienkāršo darba cilvēku arī politiski un daudz labāk, nekā to spētu izdarīt viskvalificētiākie kursi. Fašisms bija arī latviešu tautas visniknākais ienaidnieks. Arī viņam bija jācinās. To Pēteris Udrosols arī darīja, kā prata un kā ieteica sirdsapziņa. Fašisti un viņu rokaspuīši izsludināja mobilizāciju, vienu, otru, tad totālo. Beidzot arī viņu ietērpa nistajās okupantu karapūļu formas drēbēs. Tas jau bija četrdesmit ceturtā gada maijs. «Vai vēl ilgi būs jācieš?» jautāja zemnieks, strādnieks. «Nē,» atbildēja cīnītāji visdažādākajās valodās. Šajā brīdī, kad ienaidniekam jādod izšķirošais trieciens, jāatrodas karotāju pulkā...

Bēgt... Tāda doma jau sen bija nobriedusi, bet kā to realizēt? Ilgi gaidīt nenācās. Augusts bija ļoti silts, nakts necaurredzami tumšas biezas eglis mežā. Nē, tas nebija bailes par savu «kailo dzīvību», kas lika bēgt. Tā bija ista un skaidra vēlēšanās cīnīties kopā ar saviem brāļiem no latviešu strēlnieku korpasa, kas gatavojās uzbrukumam Rīgai. Augustā Pē-

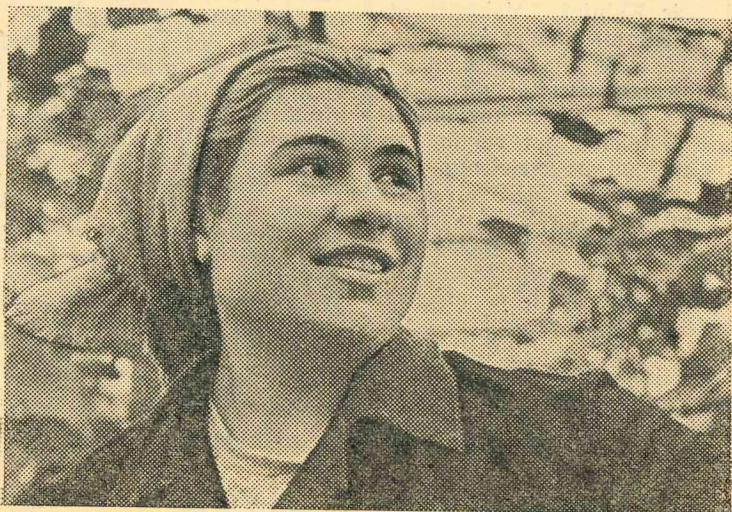
teris jau atradās Padomju Armijas rindās. Kurzemes katlā, kur fašistu izlases pulki pēdējiem spēkiem centās nosargāt kaut nelielu daļu no sava laupījuma, bija dabūtas pirmās ugunskrustības. Bezbaillīgie biedri ledvesa ticību saviem spēkiem. Daudz niknu kauju cīņā par Dzimtenes atbrīvošanu no fašistiskajiem iebrucējiem nācās pieredzēt arī Pēterim Udrosolam.

Tad pēkšņi... Tas notika kādā uzbrukumā. Fašista mestā rokasgranāta saltā februāra dienā eksplodēja gandrīz līdzās. Galva sāka reibt un tad... Pēteris zaudēja samaņu.

Kā viņš nokļuvis kara hospitālī Rīgā, tas vēl tagad Udrosolam nav skaidrs. Vairākas dienas bezsamaņas stāvoklī izgaistināja jebkuras atmiņas. Ārsta slēdziens: «Ievainots ar šķembām 18 vietās. Uz laiku zaudēta runa un dzirde — smagās kontūzijas sekas.»

Uzvarēja Pēteris Udrosols. Viņš atgriezās ierindā. Mazrunīgs viņš ir, kad skaram tajās dienās piedzīvoto. Viņš tur nekā sevišķa nesaskata. Viņš rīkojies pēc savas sirdsbalsis pavēles... Tā līdzīgi jūtīgam kompasam pamāca, kur piet. Kompas, kā zināms, nekad nekļūdās...

V. LEGUŠS,
kolhoza «Strauts» agronomis

Galvenais — pareiza darba organizācija

Ja esat iebraukuši kolhozā «Sarkanais partizānis» un interesējaties, kur izaugušas apaļākas, lielākas cukurbietes, raženāki graudaugi, iegūti vairāk kartupeļu bumbuļi, jūs vienmēr aizvedīs uz pirmo laukkopības brigādi, kuru vada brigadieris Eduards Ancelāns. Cik pavasaru aizritējuši kolhoza vēsturē, cik ražu nokopti rudenos, tik ilgi b. Ancelāns arī rosās savas brigādes laukos. Kolhozā ir divas

Pārdosim valstij labas kvalitātes pienu!

Šī gada 1. martā uzsāka darbu Smeltānu piena savākšanas punkts bijušajā Oškalna krejotavā. Līdz 20. oktobrim bija pieņemtas 138,5 tonnas piena. Diemžēl, ne viss piegādātais piens bija labas kvalitātes. Ir piegādātāji, kuri, palaudamies uz šīs vasaras vēso laiku, pienu nepietiekoši atdzesēja, tāpēc tam bija paaugstināts skābums. 1,5 tonnas piena vispār netika pieņemtas. Visvairāk nekvalitatīva piena ar paaugstinātu skābuma procentu piegādājuši Neretas padomju saimniecības ļaudis. Tajā pašā laikā Otto Jankūns un Anna Grudule no šīs saimniecības nodevuši tikai labas kvalitātes pienu, tīrās kannās. Kolhoza «Draudzība» kolhozieki Apiņš, Zālītis, Bilāne, Krastiņš, T. un K. Grīnvaldi vienmēr pārdod valstij labi atdzesētu, tīru pienu. No 35 Oškalna kolhoza piegādātājiem tikai divi atsevišķos gadījumos nodevuši pienu ar paaugstinātu skābumu.

Neretas padomju saimniecībā par piena savācēju jau trešo gadu strādā Otto Jankūns. Ne dubļainie ceļi, ne lietus un tum-

sa nekavē veco vīru savākt un piegādāt pienu noteiktā laikā. Savu darbu viņš veic ar lielu atbildības sajūtu. Tāpēc arī katrs piena piegādātājs te pārdevis valstij pāri par 2,5 tonnām piena, bet Jānis Bračs — 3,2 tonnas.

Turpretim kolhoza «Draudzība» piena piegādātāji nav apmierināti ar savācēja Haganoviča darbu. Kolhozieki Bendorfa, Biķerniece, Brukmanis, Ivanova, Klibiķis nav varējuši regulāri nosūtīt pienu. Tādēļ arī Haganoviča savākšanas sektorā katrs pilsonis pārdevis mazāk piena nekā b. Jankūna sektorā. Tikai K. Grīnvalde pārdevuši 3 un J. Dambrāns — 3,4 tonnas piena. Citiņi pienu pārdod valstij oškalnieši Vadzis, Vainovskis, Maksima, Nāburga, Liepiņa un Alužāns, kas nodevuši 3,2 tonnas katrs, bet b. Brūģētāja piecos mēnešos vien — 2,4 tonnas.

Piena piegādātāji! Pārdosim valstij vairāk un tikai labas kvalitātes pienu!

R. ERDMANE,
Smeltānu piena savākšanas vadītāja

Uzdevums veikts godam

KAZAŅA. Par trim mēnešiem agrāk dārzenu ražošanas gada plānu izpildījis Kazaņas siltumnīcu un lecekšu kombināta kolektīvs. Dārzkopji turpina piegādāt valstij virs plāna simtiem centneru gurķu, tomātu, puķu kāpostu, sīpolu un citu dārzena. Kombinātam piešķirts PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes pirmās pakāpes diploms.

Attēlā: kombināta strādniece pirmrindniece Zoja Varlasina. Par labiem darba sasniegumiem viņa apbalvota ar TSSI sudraba medaļu.
B. MJASNIKOVA (TASS) foto

Gaļas ražošanas saistības izpildīs

Cinoties par nosprausto robežlīniju sasniegšanu gaļas ražošanā, kolhozs «Leņina karogs» šogad guvis zināmus panākumus.

Esam ieplānojuši šogad saražot pavisam 210 tonnas gaļas. Desmit mēnešos saražotas 153 tonnas, iegūstot uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes 27 centnerus kautsvarā.

Uz 1. novembri esam nodevuši valsts iepirkumā 147,4 tonnas gaļas, izpildot gada plānu par 90 procentiem jeb pārdodot par 50,4 tonnām vairāk nekā pērn tajā pašā laika periodā.

Daudz enerģijas un pūļu cūkkopības produkcijas kāpinā-

šanai veltī mūsu kolhoza čaklās cūkkopējas Vilma Krūmiņa, Zelma Andersone, Elizabete Šurikova un Marija Lapiņa, kuru kopšanā visa lielā lūtašu saime «Spūņģenos». Barības sagatavošana un citi darbietilpīgie procesi šīnī fermā mehanizēti. Novietni vēl paplašina, ceļot tai blakus mitni vaisliniecēm.

Pieaugot cūku skaitam, radās nepieciešamība celt otru lielu novietni, kuru šajās dienās nodod lietošanā. Ja vēl pirms pāris mēnešiem visas cūkas bija izvietotas sešās vietās, tad tagad tās atrodas tikai divās plašās, mehanizētās novietnēs. Ar to panākta ērtāka un ātrāka

fermu apgāde, paaugstinās darba ražīgums, iespējama darbu labāka vadība un kontrole.

Liellopu gaļas ražošanā krietni nopelni mūsu telu kopējām Irmāi Felsei, Zelmai Erniņai, Lūcijai Ozolai. Tā, 3. brigādes telu kopēja b. Felse izaudzējusi 30 bullīšus, kas visi bija pārdoti valstij vidējā barojumā. Šī jaunlopu kopēja panāca vairāk nekā 750 gramu vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu.

Mūsu saimniecības kolektīvs pieliks visus spēkus, lai gaļas ražošanas gada plānu godam izpildītu.

M. GLUDITE,
kolhoza «Leņina karogs»
zootehniķe

brigādes. Abās augsne vienāda, darba apstākļi arī, taču pirmajā vienmēr augstākas ražas nekā otrajā. Kāpēc?

— Galvenais ir laba darba organizācija. Ancelāna brigādē darba kavētāju nav. Cilvēki strādā pašreizēdīgi. Brigadieris prot sastrādāt ar ļaudīm. Pats būdams principiāls pret sevi, viņš raugās, lai cilvēki visus darbus padarītu laikā un labi, — stāsta agronome Ilga Degle.

Brigadieris vienmēr laikus izplāno darbus nākamajai dienai ar tādu aprēķinu, lai gadījumā, ja liet, varētu tūlīt pārslēgties uz citiem darbiem. Darba norīkojumus jau vakarā viņš paziņo visiem brigādes ļaudīm.

Saimniecībā parasts steidzamu darbu laikā ik vakarus sanākt vienkopus brigadierim, agronomam un valdes priekšsēdētājam, novērtēt dienā paveikto, apspriest darbus nākošajai dienai. Eduards Ancelāns nekad neiztrūkst. Viņam turpmākais darba plāns sastādīts vienmēr.

Brigadieris raugās, lai dienu izmantotu pilnīgi, lai nebūtu dikstāves. Viņš vienmēr ir kopā ar brigādes ļaudīm. Tāpēc arī darbu gaitā, ja rodas kādas negaidītas izmaiņas, viņam tūlīt padomā cits uzdevums. Pateicoties teicamai darba organizācijai brigādē, arī šī gada lietainajā rudenī viņš prata mobilizēt visu darba spēku un tehniku, lai ātrāk novāktu ražu. Viņa brigāde pirmā beidza nokopt laukus, nopļaut labību, novākt bietes un kartupeļus.

Laikam gan sava nozīme panā-

kumos ir tam, ka b. Ancelāns iemantojis brigādes ļaudis patiesu cieņu. Tāpēc, ja vajag, ļaudis neatsakās arī ilgāk pastrādāt.

Sogad brigādē nācās lielas graudaugu platības plaut ar rokām, tomēr, pateicoties brigadiera ista zemkopja cīņas sparam, enerģiskai un prasmīgai darbu izkārtošanai, viņa vadītā brigāde pirmā beidza graudaugu novākšanu.

Eduardu Ancelānu redzam ne tikai laukos. Viņš ir biežs viesis arī lopu fermās. Brigadieris pastāvīgi pārbauda novietnes un raugās, lai no tām laikus izvestu kūstmēslus un vircu. Lopkopjiem piefermas lauki vienmēr laikus apstrādāti un apsēti, stādījumi izvāgoti.

— Ists brigādes saimnieks. Strādājot šodien, raugās nākotnē. Uz viņu var palauties, — silti atsaucas par savu brigadieri ļaudis.

Gadījās kādreiz, ka gados vecā kolhozniece Aleksandra Krastiņa, kurai nav neviena piederīgā, saslima. Un, lūk, brigadieris norīkoja, lai viņai nekavējoties aizvestu malku.

Rūpes ne tikai par ikdienas darbiem brigādē, bet arī par pašiem darba darītājiem ir viena no Eduarda Ancelāna rakstura īpašībām.

Cilvēki viņam uzticas. Ne velti viņš jau vairākus gadus ir ievēlēts kolhoza valdes sastāvā. Aktīvi piedaloties valdes darbā, viņš arvien dod vērtīgus padomus un ierosinājumus. Viss b. Ancelāna daudz gadu darbs kolhozā vēltīts vienam mērķim — saimniecības ekonomikas augšupejai.

Z. BABAKOVA

Skolēnu velte

Biržu internātskolā pirmssvētku dienās notika Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai veltīts svinīgs vakars un koncerts. Šajā vakarā skolas oktobrēnu saime papildinājās ar 45 mazajiem lēņiniešiem, biedra kartes saņēma 22 jaunie komjaunieši. Mācību pārzine O. Kiseļova pastāstīja, ar kādām darba vērtēm internātskola sagaidījusi Lielā Oktobra 45. gadadienu. Panākts augsts sekmības līmenis, tikai labi un teicami pirmajā ceturksnī

mācījusies gandrīz trešā daļa skolēnu, 5.—11. klašu grupā ir tikai viens nesekmīgs skolēns. Uzlabojusies skolēnu uzvedība. Taču sasniegtais skolas kolektīvu vēl neapmierina — nolēmts cīnīties par absolūtu sekmību.

Labākie mācību un sabiedriskā darba darītāji saņēma balvas. Sekoja plaša svētkiem veltīta programma. Pirmo reizi uzstājās skolas pūteju orķestris.

M. JAUDZEMS

DIVKĀRŠI SVĒTKI

7. novembris daudziem maziem birziešiem bija divkārtīgs svētki — šajā dienā astoņgadīgās skolas telpās notika arī vārda došanas svinības.

Jaunajiem gaviļniekiem līdz ar apliecinājumu pasniedza dāvanas — rotaļlietas, bet viņu vecākus apsveica ar ziediem. Pēc svētku svinīgās daļas sapulcē-

jušies noskatījās Sēlpils ciema leļļu teātra kolektīva priekšnesumus. Bibliotekāres A. Ručevskas un kolhoznieka H. Kadeģa vadībā uzveda ludiņu «Zosulēns» un citus dramatizējumus.

Mūsu korespondentu punkts Sēlpils ciemā

Beidzot cīņas darba frontē

Jums, ceļot jauno, veidojot un radot, Mūžs dzīvots tik, cik darbā tautai atdots.

Tanī dienā Pļaviņu mežniecības cīsmās motorzāģa dziesma aplkusa nedaudz agrāk nekā citās dienās.

Strādnieki steidzās mājup, lai darba tērpus nomainītu ar svētku drānām, lai izvadītu pensijā sava kolektīva ilggadējos darbiniekus.

Mežniecības automašīna aizvīzina pensionārus kopā ar mežzinī b. Bagatski un citiem kolektīva locekļiem uz Koknesi. Silti un gaiši ir Kokneses MRS zaļumiem greznotajā sarkanajā stūrītī.

Maršam skanot, kopā ar pārejiem mežrūpniecības saimniecības pensionāriem goda vietas ieņem arī ilggadējie Pļaviņu

mežniecības mežu sardzes darbinieki Aleksandrs Siliņš un Eduards Kalniņš. Vakar atklāj MRS strādnieku komitejas priekšsēdētājs b. Aboliņš un pašam pirmam uzrunai vārdu dod MRS direktora vietniekam b. Gulbim. Pateicību par veikto darbu un sirsnīgus sveicienus pensionāriem nodod MRS direktors b. Šimkevičs, strādnieku komitejas priekšsēdētājs b. Aboliņš, partijas organizācijas sekretāre b. Cirīte un citi. Pensionāri saņem dāvanas un krāšņus ziedus.

Vēl ilgi pie vakariņu galda lielā, draudzīgā saimē raisījās valodas un skanēja dziesmas, tika pārrunāts arī par to, kā izmainījusies dzīve kopš tiem laikiem, kad šīvakara jūbilarī sāka savas darba gaitas.

A. JOLIŅŠ

Ievērosim pasu režīmu

Izvērstas komunisma celtniecības periodā, kad padomju tauta rada komunisma materiāli tehniskos bāzi, sabiedrībai aktīvi jācīnās pret kapitālisma paliekām cilvēku apziņā. Atsevišķas personas, kas izdara noziegumus un neievēro sabiedriskās kārtības noteikumus, nodara lielu ļaunumu sabiedrībai, cenšas traucēt mūsu lielo uzvaras gājieni. Šādiem cilvēkiem mēs piemērojam dažādus pāraudzināšanas un ietekmēšanas līdzekļus. Ļoti svarīgi ir ievērot stingru pasu režīmu, kas ir katrā PSRS pilsoņa svēts pienākums.

Taču mūsu rajonā ne vienmēr un visur šos noteikumus ievēro. Neskatoties uz to, ka iedzīvotājiem izskaidro Nolikumu par pasēm, atsevišķi pilsoņi, pat atbildīgas amatpersonas neievēro pasu režīmu.

Neretas strādnieku ciematā, Gaģarīna ielā 23 bez pierakstīšanās dzīvo kolhoza «Draudzība» priekšsēdētājs V. Dubults ar ģimeni. Seces padomju saimniecībā (direktors b. Abrams) darbā par strādnieku pieņēma pilsoni V. Abajevu, kas nekur nebija pierakstījies un kuru meklēja par alimentu nemaksāšanu. Druvu padomju saimniecībā pieņēma darbā nekur nepierakstījušos pilsoni B. Stasi, kas arī izvairās no alimentu maksāšanas. Līdzīgi gadījumi, kad darbā pieņem cilvēkus bez pierakstīšanās, atzīmējami arī Mežāres padomju saimniecībā, Līvānu stik-

la rūpnīcā, Krustpils celtniecības pārvaldē un dažos citos uzņēmumos un iestādēs.

Ar rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas lēmumu no 15. novembra līdz 15. decembrim būs organizēts pasu režīma nostiprināšanas mēnesis. Šajā laikā sabiedriskie un milicijas darbinieki pārbaudīs mājas grāmatas un pilsoņu pasas, lai nokārtotu pierakstīšanās, izrakstīšanās, savlaicīgas pasu iegādes un apmaiņas, kā arī citus jautājumus, kas saistīti ar pasu režīma ievērošanu.

Personīgo māju īpašniekiem jau laikus jāpārbauda, vai viņu mājās nokārtota pierakstīšanās, izrakstīšanās, vai visi pilsoņi saņēmuši pasas, vai mājas grāmatā ierakstīti jaunieši, kas sasnieguši 16 gadu vecumu. Ja noticis kāds pasu režīma pārkāpums, tas laikus jānovērš, lai vēlāk nebūtu jāsaņem administratīvs sods.

Tāda pati pārbaude jāizdara arī komunālā sektora māju iedzīvotājiem.

Uzņēmumu kopmītņu komandanti, ielu komiteju priekšsēdētāji, namu pārvaldnieki, sētnieki un citas atbildīgās personas, kuru pienākums ir kārtot pierakstīšanos un izrakstīšanos, aicināti ne tikai atklāt un novērst esošos trūkumus, bet arī noskaidrot cēloņus, kas rada pasu režīma pārkāpumus.

J. ZĀLĪTIS,

Jēkabpils RIK milicijas nodaļas pasu galda priekšnieks

STARPTAUTISKAIS APSKATS

1. Gaišā zvaigzne, kas rāda ceļu cilvēcei
2. Novērst jaunu sarežģījumu iespējamību

Visas pasaules darbaļaudis kopā ar padomju tautu atzīmēja izcilos svētkus — Lielā Oktobra 45. gadadienu. Sevišķi pacilāti un priecīgi Oktobra svētkus svinēja varēnās sociālistiskās sadraudzības zemēs no Hanojas līdz Berlīnei un Havannai.

Cehoslovākijā svinības sakrita ar CSSR un PSRS tautu draudzības mēneša sākumu. Un tas ir zīmīgi. Enot gaišās Oktobra zvaigznes apmirdzēto ceļu, sociālisma zemes savā nesatricināmajā draudzībā ar Padomju Savienību redz turpmāko uzvaru ķīlu. Plašā Prāgas darbaļaužu mitiņa dalībnieki pieņēma brālīgu vēstījumu padomju tautai. So vēstījumu līdz PSRS robežai nesīs draudzības un miera stafetes dalībnieki.

Svētku demonstrācijas notika Sofijā un citās Bulgārijas pilsētās. Darbaļaudis, svinot Lielā Oktobra 45. gadadienu, reizē atzīmēja arī Bulgārijas Komunistiskās partijas VIII kongresa sanākšanu. Bulgāru tauta, kā tika atzīmēts kongresā, divus gadus agrāk sāka īstenot ceturto piec gadu plānu. Piecades beigās — 1965. gadā — rūpnieciskās ražošanas apjoms salīdzinājumā ar 1960. gadu būs palielinājies apmēram par 70 procentiem. Jau tagad Bulgārijas rūpniecība trijās nedēļās dod tik daudz produkcijas, cik monarhistiskā Bulgārija ražoja visā 1939. gadā.

Oktobra ceļš ir visas cilvēces nākotnes ceļš, svinīgajā sēdē Pekinā teica Ķīnas un Padomju Savienības draudzības biedrības valdes priekšsēdētāja vietnieks U. Juičžans. Brālīgā ķīniešu tauta, rakstīja avīzē «Zemīņ Žibao», plaši atzīmējot Oktobra svētkus, vēlreiz parādīja, ka draudzības un saliedētības nostiprināšanu ar Padomju Savienību tā uzskata par savu svētu internacionālu pienākumu. «Slava Lielajam Oktobrim!» — šie vārdi bija lasāmi daudzos svētku transparentos, kas rotāja Poli-

jas pilsētas un ciemus. Šis suminājums skanēja svinīgajās sēdēs un svētku sarīkojumos. Oktobra gadadienā daudzi poļi apmeklēja vēsturiskās vietas, kas saistītas ar revolūcijas vadoņa V. I. Ļeņina dzīvi un darbu.

Ungāru tautai Oktobra svētki šogad bija sevišķi liksmi. Ungārijā pabeigta sociālisma pamatu celtniecība. Daudzi Budapeštas un citu pilsētu uzņēmumu kolektīvi stājušies Oktobra svētku darba sardzē, kas ilgs līdz Ungārijas Sociālistiskās strādnieku partijas VIII kongresam — svarīgam notikumam visas valsts dzīvē.

«Hruščov, Fidel — mēs esam kopā!» — skandēja tūkstošiem Havannas iedzīvotāju, kas piedalījās svinīgajā sēdē par godu Oktobra 45. gadadienai. Uzsvērt Oktobra revolūcijas ideju lielo nozīmi Kubas tautas dzīvē, avīzē «Noticias de Hoy» rakstīja: «7. novembris un 26. jūlijs (Kubas revolūcijas sākums) ir dienas, kas nesaraujami saistītas.»

No visām malām padomju tautu svētku dienās saņēma daudz apsveikumu. Miljoniem cilvēku uzskatīja par savu pienākumu izteikt padomju tautai dziļu pateicību, apsveikt to svētkos, kuriem ir pasaulvēsturiska nozīme. Oktobra saule, kas uzlēca 1917. gada rudenī, rakstīja ēģiptiešu rakstnieks aš Sarkauji, apgaismo ceļu visiem, kas cilvēcei grib nest mūžīgu pavasari.

Padomju Savienība un visas sociālisma zemes dara visu, lai īstenotu Oktobra pasludinātos dižos miera un progresā ideālus. Plašas atsauksmes visā pasaulē izraisījis biedra A. Kosiģina referāts svinīgajā sēdē Kremli sakarā ar Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienu. «Padomju valdība,» šajā sakarā rakstīja Rietumvācijas avīzē «Neue Rhein-Zeitung», «vēlreiz skaidri apliecinājusi savu ga-

tavību turpināt starptautiskā saspīlējuma mazināšanu sarunu un kompromisā ceļā.»

45. Oktobris slavēno cīņu un uzvaru stafeti nodevis 46. Padomju varas gadam, kura sliekšni nule pārkāpusi mūsu zeme. Tas noticis apstākļos, kad neredzēti uzplaukusi sociālistiskās sistēmas varība, kad visur ļaudis saista ar sociālismu savas visgaišākās un svētākās cerības.

* * *

Nav gudrākas rīcības par pasākumiem, kas novērs karu. Tieši tā ir rīkojusies Padomju Savienība, izteikdama gatavību demontēt un izvest no Kubas ieročus, ko Amerikas Savienotās Valstis sauc par «uzbrukuma ieročiem».

Padomju Savienība šo lēmumu, kā zināms, pieņēma pēc tam, kad ASV bija apņēmušas cīnīt Kubas suverenitāti un apslūpīgas, ka nedz ASV, nedz to sabiedrotie neuzbruks Kubai.

Padomju Savienība, kuras vārdi allaž saskan ar darbiem, precīzi izpilda savas saistības. Kā ziņo, šie ieroči jau demontēti un tos sāks izvest no Kubas. Padomju Savienība atļāvis attiecīgam starptautiskam orgānam atklāt jūrā vizuāli pārbaudīt padomju kuģus, kas izved bruņojumu. Kļuvis arī zināms, ka PSRS un Kuba piekritušas konkrētiem pasākumiem, ko veiks, lai pārbaudītu, kā Padomju Savienība pilda solījumu turpmāk nepieņemt Kubai «uzbrukuma ieročus».

Taču, kā atzīmē ārzemju prese, amerikāņu puse pagaidām vēl nav meko konkrētu darījusi, lai īstenotu savas garantijas cīnīt Kubas suverenitāti un tai neuzbrukt. Gluži pretēji, daži ASV politiskie darbinieki draud, ka Savienotās Valstis varot revidēt savu nostāju, ja tām netiksot radīti «apmierinoši», kā viņi izsakās, inspekcijas un kontroles apstākļi. Izmantojot to kā ieganstu, viņi grib kontrolēt gandrīz vai visu Kubas teritoriju.

Šādi aicinājumi var radīt Karību jūrā jaunus sarežģījumus, lai gan pret to vērsās amerikāņu tauta. Zīmīgi, ka ASV senāta pārstāvju palātas un gubernatoru vēlēšanās, kas notika 6. novembrī, vēlētajiem neatbalstīja viskaislīgākos avantūristiskās politikas piekritējus. Piemēram, ar lielu troksni vēlēšanās izgāzās bijušais viceprezidents Niksons. Tāds pats liktenis piemeklēja arī citu kandidātu — Keiphartu, kas aicināja iebrukt Kubā. Vēlētajiem šai apgabalā savas balss nodeva par mazāk pazīstamo kandidātu Beju, kas ir piesardzīgas un mērenas politikas piekritējs.

Padomju Savienība atbalsta un vienmēr atbalstīs varonīgo Kubas tautu, kas mūsu zemei par to ir ļoti pateicīga. Izsakot kubiešu tautas jūtas, premjerministrs Kastro savā radio un televīzijas runā 1. novembrī teica: «Mēs esam marksisti-ļeņinieši, mēs esam Padomju Savienības draugi.»

«Maskava un Havanna, Padomju Savienība un Kuba mūžam kopā cīnīsies, lai nosargātu revolūcijas iekarojumus pret imperiālisma tīkojumiem, cīnīsies par dižo revolucionāro marksisma-ļeņinisma ideju triumfu.» Šie vārdi teikti PSKP CK Prezidija 7. novembra vēstījumā biedram A. Mikojanam, kas uzturas Kubā, lai ar Kubas Republikas vadītājiem pārrunātu starptautiskos jautājumus.

V. HARKOVŠ

Redaktore B. IKLĀVA

SPORTS

Svētku sarīkojumu uzvarētāji

Oktobra svētkiem veltītajā ielu stafetē Jēkabpili otro reizi pēc kārtas uzvarēja Jēkabpils III vidusskolas komanda (Rasma Raviņa, Gatis Celmiņš, Guntis Kalve, Silvija Loče, Guntars Rasiņš un Irēna Jankovska). Uzvarētāji saņēma laikraksta «Padomju Daugava» ceļojošo kausu. Otrajā vietā palika I vidusskolas komanda, bet trešajā — rūpkombināts.

Volejbola zibturnīrā piedalījās 9 vīriešu un 4 sieviešu komandas. Pārsteigumu sagādāja rūpkombināta volejbolisti, kas pirmajā spēlē pārliecinoši pieveica spēcīgo Neretas komandu. Labi cīnījās Leimaņu

volejbolisti, kas tikai ar minimālu punktu skaitu zaudēja rūpkombināta komandai. Finālā rajona «Vārpa» sporta skolas komanda uzvarēja III vidusskolas komandu, kas palika otrajā vietā. Sieviešu komandu sacensībā par uzvarētājām kļuva Lauktehnika volejbolistes, kas divos setos pieveica II vidusskolu.

Rajona ātrspēles turnīrā šahā par uzvarētāju kļuva Voldemārs Tučs, izcīnot 17 punktus no iespējamajiem 20. Otrajā vietā ierindojās Ilgonis Rupeiks, bet trešajā — Vilnis Beniņš.

A. JANOVSKIS

Kas kavēja sacensības

Jēkabpils MRS šautuvē sacentās rajona astoņgadīgo skolu septiņas šāvēju komandas. Komandvērtējumā uzvarēja sacensību rīkotāji — Ābeļu astoņgadīgās skolas komanda (J. Rubiķis, U. Dobulāns, Dz. Livmane), iegūstot 210 punktus no 300 iespējamajiem. Otrajā vietā ar 200 punktiem ierindojās Daudzeses astoņgadīgā skola un trešajā Bērzglāda astoņgadīgā skola ar 195 punktiem.

Individuāli, sasniedzot jaunatnes

Uz ugunsliņijas — šāvēji

Noslēgušās Jēkabpils cukura rūpniecības šaušanas sacensības, veltītas Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai. Pirmo vietu ar 91 punktu no 100 iespējamajiem izcīnīja rūpniecības fizikultūras metodists Egils Ozols, 2. vietu ar 88 punktiem — kadru daļas priekšnieks b. Guslītis, bet 3. vietu ar 87 punktiem — rūpniecības mērinstrumentu mehāniķis Roberts Zvaigzne.

P. OSIS

klases normatīvu, uzvarēja Ābeļu šāvējs Uldis Dobulāns. Uzvarētājs saņēma sporta skolas diplomu un Ābeļu astoņgadīgās skolas dāvoto vimpeli. Tālākajās vietās ierindojās ābelietis Jānis Rubiķis un daudzesietis Kārlis Lauva. Pārsteiguma balvu ieguva vienīgā šāvēja meitene Dzintra Livmane.

Sacensību rezultātus nelabvēlīgi ietekmēja DOSAAF un rajona tirdzniecības iestāžu pasīvā rīcība mazkalibra patronu piegādē rajona veikalos. Vai rajona DOSAAF un BSB «Vārpa» komitejām nebūtu jāizskata jautājums par šaušanas sporta uzlabošanu rajonā?

A. JAKUBOVSKIS, sacensību galvenais tiesnesis

Avīzē iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci — sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212. «Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.